

sibste, Underændringsforslaget 59 b., modificerede Forslag vedtages i Forbindelse med det Forslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal og som findes under Nr. 60, saa troer jeg, at man vil være sikket baade imod en usikker og urigtig Fremgangsmaade af Commissionerne og imod Vilkaarlighed ved Uffattelse af den Instrux, som Regjeringen skal meddele Commissionerne, samt at man vil faae en nogenlunde Betryggelse for, at der vil blive tilstaaet Præstegaardene det Fordringsgælden, der i ethvert enkelt Tilfælde maa anses passende. — Skulde man imidlertid mene, at det af mig foreslaaede Antal Røer ikke er passende, men at det skulde være enten større eller mindre, ja saa kan jeg ikke sige Andet dertil, end at det er en Skønssag, og jeg vilde i saa Henseende finde mig i Forandringer, skjøndt jeg ikke troer, Antallet bør være mindre end det af mig foreslaaede. Den ærede Landsthingsmand anbede over, at mit Forslag havde et Udseende, som om jeg ikke vilde, at Præsten skulde have saamegen Befordring, at han kunde gjøre andre Rejsetoure end de fornødne Embedsreiser, og der er fra andre Sider gjort mig den Vebredelse, at mit Forslag er stillet saaledes, at der vil blive tilstaaet Præsten altfor mange Heste. Jeg troer nu ikke, at man behøver at frygte nogen af Delene, men at man kan slaae sig til Ro med, at Commissionerne — og det vil jo vel dog blive fornuftige Folk, der komme til at sidde i Commissionerne — ville vide at finde det Rette, og at de navnlig ikke ville ansætte et større Hestehold end fornødent, da det jo er en betydelig Sag, at et overflødig Hestehold er en terende Kræft paa ethvert Afskrug. Idet jeg skal indskrænke mig til disse Ord til anbefaling for mit Underændringsforslag, maa jeg endnu kun tilføje et Par Ord i Anledning af hvad Udvalgets Fleertal har foreslaaet og skal da bemærke, at jeg ikke ganske indseer, hvorfor man vil, at den Værdi, der udkommer, naar Bortarbejdningen eller Bortsalget af overflødig Præstegaardsjord er steet, skal vedblive at regnes til Hjemmeindtægten og hvorfor man ikke har søgt at indbringe samme i Lønningsfonden ved Siden af de andre dertil bestemte Indtægter. I Særdeleshed troer jeg, at der vilde være Anledning til saadan Indbrugging, saa-

fremt et Forslag, der senere kommer under Forhandling, nemlig angaaende Offer og Accidenter, maatte blive vedtaget. Jeg skal endelig udtale min Tak til Udvalget for den i Forslaget under Nr. 60 indeholdte Slutningsbestemmelse om, at Høstdagene ved Vacance skulle bortfalde. Jeg er overbevist om, at det er et almindeligt Ønske, at dette Hoveri ikke vedbliver at bestaae, efterat man i andre Forhold har stærkt bestræbt sig for at aflasse Hoveri og Pligtarbejde.

Beslen: Det er kun en enkelt Post i det under Nr. 60 foreliggende Forslag, der bevæger mig til at tage Ordet. Den er ikke meget indgribende i hele Forslagets Væsen, men ligesom fuldt, da jeg troer, der vil findes Anledning til nogen Forandring deri, holder jeg mig for opfordret til herpaa at henlede Opmærksomheden som Følge af mit Kendskab til de derhenhørende Forhold. Den Post, jeg sigter til, er den, hvori det hedder, at de Commissioner, der vilde faae at overveie, hvorvidt og hvorledes Præstegaardsmarkerne bleve at indskrænke, tillige skulde bestemme, hvormeget der skulde bortsalges af de Præstekaldene tilhørende Skove. Jeg tillader mig at bemærke, at saaledes stillet kommer dette Forslag i Strid med en nu for Tiden gjældende Lovbestemmelse, nemlig Forordningen af 3die December 1819, § 6, der gaaer ud paa, at Skovetendomme ikke maae udstyffes, medmindre hver Parcel kan faae en Størrelse af 100 Tdr. Land. Nu gives der neppe nogen Præstekaldsskovlod, som er 200 Tdr. Land stor, og fra hvilken der altsaa kunde frastilles Noget uden Strid med bemeldte Forordning. Denne holdes for en af de vigtigste nu gjældende Bestemmelser angaaende Skovenes Bevaring, forbi deres Røgt og Pleie sædvanligen maae blive ringere, jo mindre Skovetendommene blive, hvortil jeg troer at turde føie, at det ikke er mig ubekendt, at det Ministerium, som vaager over Overholdelsen af Skovforordningerne, er meget omhyggelig i at paasee denne Bestemmelse. Foraaendit Præstekaldsskovenes Behandling er berørt i Udvalgets betænkningen, gaaer Forslaget imod den dermed antydede Tanke, naar det gaaer ud paa at frasælge, hvad der var mere end strengt fornødent alene til Præstegaardens egen Forhning;